

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722010197
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8722010197.8

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. júla 2023 v trestnej veci obžalovaného A. B. takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B. C. D. E. - nar. XX.XX.XXXX v Jeseníku, Česká republika, trvale bytom D. A., F. G. H. XXXX/X, I. J.

sa uznáva za vinného

- z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

pretože

-dňa 18.1.2022 v čase okolo 13:10 hod. zastavil so svojím motorovým vozidlom Volkswagen Sharan, EČV: J. XXX E., ktoré v tom čase viedol na križovatke ulíc Vagonárska a Pod bránou v Poprade, stiahol okno na strane vodiča a tam stojacej poškodenej K. B. – jeho bývalej manželke na jej adresu uviedol: „Bojíš sa? Skántrim Ťa a rozkopem“ a tiež: „Hej, bojíš sa, bojíš sa, ešte si Ťa počkám“, pričom po vyslovení predmetnej verbálnej hrozby z miesta činu ihneď odišiel na neznáme miesto, čím vzbudil u poškodenej K. B. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

teda

-inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal na obž. A. B. obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm.

c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 18.1.2022 v čase okolo 13:10 hod. zastavil so svojim motorovým vozidlom Volkswagen Sharan, EČV: J. XXX E., ktoré v tom čase viedol na križovatke ulíc Vagonárska a Pod bránou v Poprade, stiahol okno na strane vodiča a tam stojacej poškodenej K. B. – jeho bývalej manželke na jej adresu uviedol: „Bojíš sa? Skántrim Ťa a rozkopem“ a tiež: „Hej, bojíš sa, bojíš sa, ešte si Ťa počkám“, pričom po vyslovení predmetnej verbálnej hrozby z miesta činu ihneď odišiel na neznáme miesto, čím vzbudil u poškodenej K. B. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Konajúci súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obž. A. B., výsluchom poškodenej K. B., prečítaním záverov znaleckých posudkov L. J. L. a listinných dôkazov i v smere naznačenom odvolacím súdom v rozhodnutí sp.zn. 4To/1/2024 zo dňa 30.1.2024 zistiť pritom nasledovné skutočnosti.

Obž. A. B. v konaní pred súdom tvrdil, že s poškodenou K. B. - bývalou manželkou sa v žalovaný deň stretol, ich slovná komunikácia mala trvať maximálne 17 sekúnd, ale bez akýchkoľvek jeho verbálnych útokov a vyhrážok k osobe poškodenej K. B.. Tvrdenia poškodenej K. B. považoval za nepravdivé a použité s motívom ho spolu s adoptovaným synom „okradnúť“ alebo „pokúsiť okradnúť“.

Poškodená K. B. v konaní pred súdom tvrdila, že s obžalovaným sa v žalovaný deň stretla tak, že obžalovaný ako vodič motorového vozidla pri nej zastavil, škaredo a vulgárne sa o nej vyjadril slovami „ako vyzeráš ty kurvo“, načo ho slovnou upozornila, aby jej dal pokoj, ale obžalovaný v slovných útokoch na jej osobu pokračoval, vulgárne jej nadával slovami „piča a kurva“, zároveň sa jej vyhrážal, že ju skántri, rozkope, že si na ňu počká a súčasne sa jej pýtal, či sa ho bojí, načo mu povedala, že áno a z miesta činu rozrušená odišla, pričom konanie obžalovaného telefonicky oznámila polícii, keďže sa bála, že obžalovaného stretne znova.

Poškodená K. B. v prípravnom konaní vo svojich výpovediach dňa 19.1.2022 a dňa 1.3.2022 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku v podstate zhodne uvádzala, že keď sa v žalovaný deň vracala domov z práce, na križovatke ulíc Vagonárska a Pod bránou v Poprade zastavilo pri nej auto, ktoré viedol obžalovaný, že obžalovaný sa jej cez otvorené okno vozidla opýtal „ako vyzerá“ a že keď mu povedala, aby sa staral o seba, že sú už štyri roky rozvedení, tak sa jej obžalovaný opýtal, či má vystúpiť z vozidla a nato povedať slová „teraz Ťa tu rozkopem a skántrim Ťa“ i to či sa ho bojí, jemu nikto nič neurobí, že on sa nikoho nebojí, čo v nej vyvolalo strach a obavu z toho, že obžalovaný splní predmetné vyhrážky, keďže už v minulosti ju opakovane verbálne a fyzicky napadol.

Rozpory vo výpovediach poškodená K. B. odôvodnila len tým, že na niektoré veci, ktoré neuviedla v konaní pred súdom si už pre odstup času nepamätá.

Zo záverov znaleckého posudku č. 10/2022 zo dňa 15.3.2022 L. J. L. vyplýva, že znalkyňa osobu obžalovaného hodnotila ako osobnosť sociálne extrovertovanú, družnú, živo reaktívnu, s potrebou obklopovať sa povrchnými interakciami a vzťahmi, s črtami závislej orientácie, s potrebou podpory a súhlasu. Osobu obžalovaného znalkyňa hodnotila ako málo afiliantnú, emočne neangažovanú, pri celkovo jednoduchej a skôr oploštenej emotivite. Obžalovaný má podľa znalkyne a v rámci blízkych a rodinných vzťahov potrebu sa autoritatívnejšie sebaapresadzovať, pri navonok akcentovanej maskulinite a zároveň vnútornej inferiorite, ktorú podľa znalkyne pravdepodobne kompenzuje prezentovaným sebavedomím, sebaistotou a agitovanosťou. Znalkyňa u obžalovaného konštatovala potrebu zdôrazňovať svoje pracovné zásluhy a kontakty a súčasne devalvovať svojich blízkych, jeho prežívanie označila za zúžené až ploché, s deficitom emocionálnej angažovanosti a empatie. U obžalovaného sú podľa znalkyne a záverov jej znaleckého posudku evidentne znížené vnútorné zdroje na zvládanie záťaže, čo pravdepodobne u obžalovaného determinuje istú formu nezdržanlivosti, neodkloniteľnosti a neschopnosti odložiť svoje impulzívne nápady a potreby, pri celkovo zúženom, chvatnom skenovaní vonkajších podnetov s tým, že prevládajúci štýl zvládania je u obžalovaného v súčasnosti zúžený, s menšou konzistentnosťou pri zvládaní záťaže, so striedaním racionálneho a afektívneho prístupu k riešeniu, čo podľa znalkyne môže spôsobovať menšiu predvídateľnosť jeho reakcií. Znalkyňa v znaleckom posudku súčasne skonštatovala, že pri domnelom, či reálnom príkorí sa dá u obžalovaného očakávať ľahko aktivizovateľná podozrievavosť, kritickosť a hnevivosť, s prejavmi neistoty a s prežívaním znehodnotenia a negatívneho sebaobrazu, čo mohlo u obžalovaného prispieť k neúmernému tlaku, ktorý vyvíjal na poškodenú, ako bývalú manželku, s potrebou kontroly nad situáciou v matrimóniu. Znalkyňa u obžalovaného nezistila agresivitu, ako jeho postojovú

charakteristiku vo všeobecnosti, ale s jeho impulzívnym vyhodnocovaním a reagovaním, orientáciou na naivné očakávanie absolútnej podpory, súhlasu a tolerancie k jeho potrebám v blízkych vzťahoch, keďže obžalovaný opak prežíva ako zradu a môže sa brániť uvedomovaním si vlastnej inferiority, hyperkompenzovaným sebedovetím a potrebou sebaapresadzovania. Obžalovaný sa podľa záverov znaleckého posudku nevie ani v súčasnosti primerane a zrelo vysporiadať s rozpadom rodiny, čo u neho determinuje opakujúce sa afektívne a agresívne správanie vo vzťahu k poškodenej, ako bývalej manželke, ku ktorej má negatívny vzťah - dehonestuje jej zovňajšok, správanie i morálne zásady. Obžalovaný podľa znalkyne rozpad manželstva s poškodenou a stratu rodiny, vrátane kontaktu s deťmi a vnúčatami prežíva úporne a ukrivdene, z čoho obviňuje práve poškodenú a to je pretrvávajúcím zdrojom jeho agresívneho napätia voči poškodenej, s neprimeranými formami správania, nevylučujúc jej v osočovanie a vyhrážanie. Obžalovaný má podľa znaleckého posudku vo všeobecnosti snahy skresľovať skutočnosti vo svoj prospech a prezentovať sa sociálne žiaduco, vo vzťahu k poškodenej je veľmi negatívny, s tendenciou ju devalvovať až deklasovať i formou podávania trestných oznámení na jej osobu z rôznych dôvodov, napr. pre krádež jeho výplaty, snubného prsteňa, neoprávnenú práceneschopnosť, klamstvá, krádeže v jej zamestnaní, spochybňovanie svojho otcovstva k ich deťom, pomenovaním poškodenej ako „bjezna“ a pod. Znalkyňa súčasne konštatovala, že ak obžalovaný voči poškodenej neguje a bagatelizuje svoje konanie a žalovaný skutok, tak len preto, že predmetné skutočnosti skresľuje vo svoj prospech.

Zo záverov znaleckého posudku č. 9/2022 zo dňa 15.3.2022 znalkyne L. J. L. vyplýva, že znalkyňa u poškodenej K. B. nezistila osobnostné či temperamentové predispozície, ktoré by nasvedčovali pre poruchovo - štruktúrovanú osobnosť, ani predispozície ku konfabuláciám, či dramatizácii vyšetrovaných skutočností. Poškodená je podľa znalkyne spôsobilá dané skutočnosti správne vnímať, uchovať si ich v pamäti a správne ich aj reprodukovat'. Znalkyňa u poškodenej nezistila zvýšené tendencie k vedomej a účelovej lži alebo k vymyslenému motívu vypovedať v neprospech obžalovaného, ani fabulačné a konfabulačné tendencie, ale súčasne konštatovala tendenciu poškodenej pristupovať k udalostiam jednostranne, s deficitom sebareflexie. Znalkyňa u poškodenej konštatovala ľahostajno-negatívny vzťah k obžalovanému, ale súčasne i obavu z obžalovaného a túžbu nemať s ním žiadny kontakt a interakciu.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že poškodená K. B. dňa 18.1.2022 podala na obž. A. B. trestné oznámenie, v ktorom popísala okolnosti predmetného skutku s tým, že i pri tomto procesnom úkone poškodená tvrdila, že z vyhrážok a z konania obžalovaného mala a má strach a obavy, keďže obžalovaný sa voči nej obdobného násilného konania a vyhrážok dopustil aj v minulosti, začo bol aj právoplatne odsúdený. ,,

Z ďalšieho listinného dôkazu v podobe prepisu telefonického hovoru poškodenej na policajnú linku č. 158 zo dňa 18.1.2022 vyplýva, že poškodená v čase okolo 13:00 hod. telefonicky oznámila vyhrážky obžalovaného a jeho verbálnu hrozbu, že si poškodenú „nájde, počká, sprace a rozkope“.

Z listinného dôkazu v podobe fotokópie SMS komunikácie medzi poškodenou K. B. a K. M. – sestrou obžalovaného nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti týkajúce sa žalovaného konania obžalovaného a ani okolnosti žalovaného skutku.

Po takto vykonanom dokazovaní, hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo i v ich súhrne v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel konajúci súd k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obž. A. B. na tom skutkovom základe, že dňa 18.1.2022 v čase okolo 13:10 hod. zastavil so svojím motorovým vozidlom Volkswagen Sharan, EČV: J. XXX E., ktoré v tom čase viedol na križovatke ulíc Vagonárska a Pod bránou v Poprade, stiahol okno na strane vodiča a tam stojacej poškodenej K. B. – jeho bývalej manželke na jej adresu uviedol: „Bojíš sa? Skántrim Ťa a rozkopem“ a tiež: „Hej, bojíš sa, bojíš sa, ešte si Ťa počkám“, pričom po vyslovení predmetnej verbálnej hrozby z miesta činu ihneď odišiel na neznáme miesto, čím vzbudil u poškodenej K. B. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie .

Pri ustálení predmetného skutkového stavu konajúci súd vychádzal predovšetkým z dôkazov v podobe výpovedí poškodenej K. B., z vyššie uvedených listinných dôkazov a zo záverov znaleckých posudkov L. J. L. vypracovaných k osobe obžalovaného a k osobe poškodenej, na obsah ktorých poukázal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia.

Hoci obžalovaný spáchanie žalovaného skutku popieral a bránil sa tým, že poškodenej sa pri ich náhodnom stretnutí dňa 18.1.2022 nijakým vulgárnym a verbálnym spôsobom nevyhrážal a že tvrdenia poškodenej sú len účelové, ale konajúci súd predmetnej obrane obžalovaného neuveril, považoval ju len za účelovú a použitú v snahe vyvinúť sa z trestnoprávných následkov svojho konania, aj s poukazom na vyššie uvedené výpovede poškodenej K. B., listinné dôkazy i na závery oboch znaleckých posudkov L. J. L., ktorých obsah vzájomne korešpondoval a logicky objektívne na seba i vzájomne nadväzoval.

Z hľadiska právnej kvalifikácie konajúci súd konanie obžalovaného A. B. kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pretože obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba blízka.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona rozumie aj bývalý manžel.

Vzhľadom na vyššie uvedené právne úvahy konajúceho súdu bolo preto potrebné konanie obžalovaného, ktoré spočívalo vo verbálnych vyhrážkach o „skáňtrení a rozkopaní“ poškodenej, so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu, ale i na okolnosti, ktoré žalovanému skutku predchádzali, i so zreteľom na fyzické a povahové vlastnosti obžalovaného, na jeho predchádzajúci spôsob života a na právoplatné odsúdenia za rovnaké trestné činy a vo vzťahu k tomu istému predmetu útoku, t. j. k osobe poškodenej K. B., ale i so zreteľom na ďalšie postihnutia obžalovaného za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch a opäť vo vzťahu k poškodenej K. B., a to za veľmi krátke časové obdobie nasledujúce po sebe, posúdiť ako trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pretože jeho vyhrážky boli spôsobilé u poškodenej osoby vzbudiť reálnu a dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

V tejto súvislosti je potrebné zo strany konajúceho súdu poukázať nato, že ustanovenie § 360 Trestného zákona klasifikuje možnosť spôsobenia dôvodnej obavy a nie aj jej spôsobenie, pričom obžalovaným použitý spôsob vyhrážania, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti takúto dôvodnú obavu o život a zdravie u poškodenej K. B. nepochybne mohol vyvolať a aj vyvolať i s poukazom na závery znaleckého posudku L. J. L., ktorá u obžalovaného konštatovala evidentne znížené vnútorné zdroje na zvládanie záťaže, čo u neho determinuje istú formu nezdržanlivosti, neodkloniteľnosti a neschopnosti odložiť svoje impulzívne nápady a potreby, čo u obžalovaného môže spôsobovať menšiu predvídateľnosť jeho reakcií i to, že obžalovaný je vo vzťahu k poškodenej veľmi negatívny, s tendenciou ju devalvovať až deklasovať a s poukazom nato, že u obžalovaného nešlo o náhodný a ojedinelý slovný a fyzický útok na poškodenú, keďže obžalovaný už bol v minulosti právoplatne odsúdený za rovnaký trestný čin na základe trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. 0T/31/2016 zo dňa 27.7.2016, právoplatného dňom 27.7.2016 a rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp.zn. 7T/4/2018 zo dňa 31.1.2018, právoplatného dňom 31.1.2018 i právoplatne postihnutý na základe rozhodnutia Okresného úradu Kežmarok za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch zo dňa 15.11.2021, všetko vo vzťahu k poškodenej K. B..

Z hľadiska subjektívnej stránky konajúci súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal konajúci súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady, ktoré sú platné pre ukládanie trestov, prihliadol nato, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne k tomu, aby uložený trest iných odradil od páchania trestných činov.

Konajúci súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následky, formu zavinenia, pohnútku a motív konania obžalovaného i na samotnú osobu obžalovaného A. B., jeho pomery a možnosť nápravy i na príslušné ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a na ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, nezistiac pritom žiadnu z poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 Trestného zákona, ale so zistením priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona a dospel k záveru, že u obžalovaného sa účel trestu dosiahne uložením trestu odňatia slobody pri zvýšenej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a to vo výmere 16 mesiacov a skúšobnou dobou vo výmere 26 mesiacov, vzhľadom na nasledujúce ustanovenia Trestného zákona upravujúce zásady ukladania trestov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, teda aby trest plnil tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu.

Podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona sa za priťažujúcu okolnosť považuje to, že obžalovaná osoba bola už za trestný čin odsúdená; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Keďže konanie obžalovaného bolo konajúcim súdom z hľadiska právnej kvalifikácie vyhodnotené ako prečin nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky, bolo potom potrebné aplikovať vyššie uvedené ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 3 roky.

Konajúci súd, vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia uzatvára, že účel trestu a náprava obžalovaného sa dá teda dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, keďže podľa neho vyššie uložený trest odňatia slobody a skúšobnej doby zodpovedá tak konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobených následkov, ako aj samotnej osobe obžalovaného, hoci obžalovaný si musí byť vedomý potreby a nutnosti viesť počas skúšobnej doby riadny spôsob života a nepáchať žiadnu trestnú činnosť, pod hrozbou možnej premeny uloženého výchovného trestu odňatia slobody, ak tieto podmienky nespĺní.

Poškodená si v adhéznom konaní od obžalovaného žiadnu škodu neuplatňovala a preto o nej konajúcim súdom rozhodované nebolo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.